

ARATÁSKOR

Unyi József

Szőke hullámot ringat a föld.
Dús-szálú gabona tegnap még zöld,
Ma már megérett.

Kaszák pengése sehol se hallik,
Kéve se, rend se, sehol se látszik,
Mégis aratnak.

Aratógépek nagyöblű torka
Nyeli a gabonát, s a hitvány szalma
Hátul kihullik.

Acélos magvak pirosas-barnán
Várnak a gépben sorsukra,
Aztán elviszik őket.

Egyikből mag lesz, másikból kenyér.
Ennyi az éltük, de nekik elég
Áldásul voltak.

De vajon minket az Úr aratása
Nem ér-e váratlan, halál kaszája
Ha majd betakarít?

Az Aratás Ura, ha a markába zár,
Hitvány szalmatestünk, a gyenge kalász
Rejt-e dús hit-magot?

Tanítson bennünket a hajló telt kalász
Hogy akit az Isten megérint, megaláz
Áldást csak az terem!

Ma is úgy fogadjuk az ige harmatot,
Hogy a nagy aratás majd sok-sok kamatot
Élő hit-magot adjon

Forrás: www.keresztenydalok.hu